

**Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii,
a Tuturor Sfinților,
și pomenirea Sărbătorii Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu**

Între cei din cer este pregătire pentru duminică sărbătorească în sobor, duminica tuturor sfinților, iar Eu, Domnul, pun masă de cuvânt de sărbătoare pentru cei sărbătoriți, pentru sfinții Mei, și pentru cei ce sărbătoresc pe pământ, pentru poporul cuvântului Meu, căci în cetatea Mea de cuvânt este acum cu praznic sărbătorită trâmbița Mea Verginica, născută ea pe pământ în duminica tuturor sfinților, o, și ce frumos e așezată ea în mijlocul sărbătorii sfinților Mei, că dulce le este lor lucrarea cuvântului Meu, prin care grăiesc pe pământul român din anul 1955, după ce am pregătit pe Verginica să-Mi fie trâmbiță și să dau prin ea glas cuvântului Meu cel de azi, grăirea lui Dumnezeu peste pământ ca să-Mi ridic spre credință și spre ascultare un popor și să-l învăț pe el aparte să iubească pe Dumnezeu și să păstreze cu sfințenie datinile creștinești, lăsate prin biserica cea de la început pentru cei credincioși Mie, și care-și iau crucea ca să Mă urmeze, ca să facă voia Mea pe pământ, iar Eu să-i hrănesc pe ei din cer cu Duhul Sfânt Mângâietorul și să le întăresc mersul, și ca să-Mi fie ei martori coborârii cuvântului Meu, pentru când va fi să-l scot deasupra și să se știe în lung și în lat că Dumnezeu a coborât și a grăit cuvântul Său cel de la sfârșit de timp în mijlocul neamului român, că a venit această vreme.

O, pace ție, poporul Meu cel de azi pe pământ, pace ție, celui ce ești mai mult sau mai puțin după faptă și după credință popor al cuvântului Meu! O, ridică-te să-Mi asculți cuvântul, cu care în ziua aceasta de sărbătoare grăiesc în cer și pe pământ, adică cu cei din cer, și cu tine pe pământ, poporul Meu cel ce ești pe pământ, o, că au sfinții sobor, și iau pentru ei de pe pământ mângâiere și bucurie de la cei care aduc lor mărire și pomenire sărbătorească după datină, duminica tuturor sfinților, iar după ea vine să înceapă vremea postului cel pentru întâmpinarea sărbătorii sfinților apostoli, și care post a ajuns mic de tot cu vremea sa, după ce în neamul român s-au clătinat de la locul lor zilele de sărbătoare ale sfinților Mei prin mutarea lor de la locul lor din calendar, pierzându-se datina ținerii la timp a lor.

O, am început cuvântul Meu în anul 1955, dar n-am putut face acest anunț pentru ținerea sărbătorilor sfinte la locul lor ca la începutul bisericii Mele, că veneau cumpărători și vânzători de taine printre cei ce se apropiiau să audă glasul cuvântului Meu, și a fost să aștept cu răbdare ca un Dumnezeu și să-Mi fac cale prielnică să pot să aduc repararea. Că a venit omul antichrist și a prins atunci în cursa lui pe cel mare de peste biserica neamului român și l-a forțat apoi să facă mutarea, să aducă stricăciunea, să lovească în mersul cel îndătinat al bisericii Mele în neamul român, neamul cel mai greu lovit atunci, cel mai îngenunchiat sub duhul rătăcirii, care a ridicat prigoană peste creștinii de atunci, o, că așa de greu le-a fost la creștini să facă acest păcat cerut de mai-marii bisericii care n-au vegheat pentru viața turmei și au lăsat-o sub prigoana lui antichrist, care avea și care are ca lucrare dezbrăcarea de veșmântul cel sfânt al fiilor bisericii ortodoxe, și pentru care slugile lui antichrist nu se pot odihni din lucrarea lor vrăjmașă pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, am lucrat odată cu această lucrare vrăjmașă și am făcut să se nască atunci pe pământ o fetiță, ca să repar apoi prin ea pe cele lovite de vrăjmaș, o, și am crescut-o pe ea apoi sub taina Mea acoperită și am pregătit-o mult și M-am arătat ei, iar în anul 1955 Mi-am început trâmbițarea prin ea. Grăiam cuvântul Meu cu gura Mea și treceam prin gura ei cu el, și am pus să fie scris cuvântul lui Dumnezeu, ca să-l pot arăta la vreme potrivită și ca să pot împlini apoi cele vestite prin el, și vestirea lui peste tot pământul apoi.

O, popor al cuvântului Meu, ia aminte la grăirea Mea de azi, că-ți grăiesc despre taina cu care am stat și stau în mijlocul tău. Iar dacă au plecat de pe pământ mulți din cei ce au stat la masa Mea de cuvânt în tot acest timp de după anul 1955 și până azi, iată, îi așez acum pe toți înaintea cuvântului Meu, ca să fie la masă toți cei care au băut din acest izvor de cuvânt în toți anii coborârii Mele pentru ca să păstoresc un popor, și tainic să-i arăt lui lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ, o, că așa era scris, măi poporul Meu.

Sunt aproape o sută de ani de la începutul din plin al prigonirii creștinilor bisericii Mele, al celor care au îndurat atunci clătinarea cea mare, mutarea calendarului sărbătorilor sfinților Mei. S-a născut atunci pe pământ dintr-o familie săracă de toate cele pământești copila Verginica. Eu, Domnul, am luat-o pe ea atunci sub grija puterilor cerești, și mare a fost taina vieții ei pe pământ în vreme de prigoană a datinilor sfinte, iar ea creștea sub privirile cerești ale sfinților Mei, care-i așteptau creșterea, o, și M-am arătat ei și i-am spus că va fi purtată de mână și că va fi trâmbița Mea și că va fi să-i fac pregătirea, și i-am făcut pregătirea și am lăsat peste ea darul purtării lui Dumnezeu Cuvântul, grăirea Mea prin grăirea ei, trâmbița lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, lucrarea Mea de trâmbițare prin Verginica a fost taină mare pe pământ, că o făceam să adoarmă în somn greu ca acela cu care l-am adormit pe Adam în rai de am luat din el ca să zidesc femeia, căci Eu îl făcusem pe el întreg la facerea lui, și am luat apoi din el pe femeie și am pus-o înaintea lui.

Somn greu coboram peste trâmbița Mea, de nu mai simțea nimic trupul ei chiar dacă era ars, lovit, înțepat, strivit, și treceam Eu cu cuvântul Meu prin ea și ieșea din ea cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. O, așa M-a purtat ea vreme de douăzeci și cinci de ani ca să-Mi grăiesc cuvântul Meu, iar suferința trupului și a duhului ei era mare. Curgeau râuri de sudori din ea în vremea grăirii Mele prin gura ei plină de mireasmă simțită de cei ce ascultau cuvântul Meu prin ea, o, și numai Eu știam suferința ei și focul din ea ca să nu-i ardă trupul, o, și se uitau din cer sfinții la lucrul Meu prin ea, și se mirau cu mirare mare oștirile de sfinți, și taina Mea cu Verginica a fost mare pe pământ, măi poporul Meu, și se nășteau în multe minți iscodiri și vorbe de colo-colo duse de cei ce veneau și iscodeau, iar ea era luată și dusă la cercetare, la defăimare și la suferință, dar mâna Mea era ocrotitoare peste ea, și o puneam sub pază de îngeri ca să n-o poată doborî prigonitorii și iscoditorii, o, și se uită ea acum din cer dintre sfinți la vremea Mea cu ea pe pământ și o doare, o doare pentru toți cei care n-au avut darul să înțeleagă lucrarea lui Dumnezeu și să ajungă ei să descopere voia Mea, cu care Mă purtam după ei ca s-o priceapă și s-o urmeze ei.

O, fiilor, o, fiilor, cei ce iscodesc cu mintea lor, aceia încă n-au aflat cărarea, chiar dacă au stat și stau aproape de glasul cuvântului Meu, o, că tot iscodesc ei cu mintea după știința cea omenească. Dar cei sfinți ai Domnului, cei treji și așezați cu mintea, aceia surpă iscodirile minții celor ce iscodesc din ascuns tainele lui Dumnezeu și tainele oamenilor sfinți, căci trufia omului iese ca untdelemnul deasupra apei și nu-l lasă pe om să afle cărarea vieții lui, dacă tot iscodește prin cele ale minții lui, sau prin cele din cărți citite. Știut să fie însă că toate cele de la Dumnezeu lucrate și insuflate sunt cele ce întăresc calea creștină și biserica, și sunt ele de folos doar pentru cei ce îi ajută mintea ca să nu se hrănească ei cu duhul trufiei omenești, dar dacă nu știi să culegi, și ce să faci cu culesul, e pentru că nu te ajută mintea decât pentru iscodire, și apoi pentru duhul trufiei și al necredinței ajutată de trufie, și care nu-l poate lumina pe om. Și toți cei care au fost hrăniți cu cuvântul Meu, și n-au rămas pe cale până la sfârșit, aceia nu pentru păcatele lor s-au tras în lături, ci din pricina duhului trufiei au căzut ei de la Dumnezeu, așa cum și îngerii care s-au trufit au căzut.

Am lucrat și lucrez prin acest cuvânt ca să le descopăr voia Mea la cei ce vor s-o afle și s-o urmeze pe ea și să-Mi fie ei apoi popor credincios și statornic, iar prin cuvântul Meu de azi Mi-am zidit un popor, o cetate, și-Mi tot zidesc cuvântul în carte ca să-l împlinesc apoi,

așa cum am făcut în toate vremurile de sub cer, că descopeream voia lui Dumnezeu, și apoi împlineam, și am aici cetate și poposec deasupra și în ea cu oștirile cerești, și țin sub privirea Mea și sub veghea Mea mersul și lucrarea cuvântului Meu, și lucrează Dumnezeu și merge, și odată cu Mine merge și răutatea omului potrivnic, antichrist, și-Mi place să-i spun pe nume și să Mă audă că-i spun potrivnic și să se dea în lături, că Eu merg spre biruință și să nu-Mi stea el în cale, căci Dumnezeu este foc mistuitor pentru toți potrivnicii Lui, precum este scris.

O, Verginica Mea, te sărbătoresc sfinții în sărbătoarea lor de azi, în duminica tuturor sfinților, așa cum au hotărât sfinții părinți sărbătoarea aceasta pentru toți sfinții Mei. O, ce frumoasă a fost supunerea ta sub voia Mea, Verginica Mea! O, ce frumos este omul a cărui inimă nu cunoaște trufia și îngâmfare! El stă înaintea Mea și descoperă voia Mea cea pentru el.

O, ce mare grijă a fost să am cu toți sfinții Mei, și ce frumos am lucrat când am început cu tine trâmbițarea Mea și toată calea cuvântului Meu apoi peste pământ până azi, Verginica Mea! Tu ești rădăcina, tu ești temelie pe care am început, și pe care am zidit apoi mersul cuvântului Meu pe mai departe peste pământ ca să nu stau din mers, din drumul cel croit prin suferință și prin răbdare ca să merg cu lucrarea facerii cerului cel nou și a pământului cel nou, așa cum este scris să ajung cu facerea cea nouă, lucrată prin cuvântul gurii Mele peste pământ.

Toți sfinții te privesc cu nesaț și-ți așteaptă grăirea peste cetatea Mea de cuvânt și peste sărbătoarea lor și a ta, Verginica Mea. Eu sunt tot ce ești tu, Eu sunt, așa cum tu ai fost tot ce a fost să pot Eu prin tine în vremea Mea cu tine pe pământ, iar acum Eu sunt, și toți sfinții Mei trăiesc în Mine, precum este scris.

— *O, cine, Doamne, cine poate să se laude cu ceva după adevăr, dacă nu doar numai cu Ființa Ta înăuntrul său? Lauda mea ești Tu. M-am născut pentru Tine pe pământ, după cum a fost voia Ta, și m-am crescut apoi în voile Tale, iar eu Te-am ascultat. Ascultarea mea de Tine a fost tot sprijinul meu pe pământ în durerile vieții, dureri care ne țin ai Tăi pe noi, pe cei ce suferim dureri.*

O, le-aș spune și eu, Doamne, le-aș spune de lângă Tine, le-aș spune la toți cei de pe pământ, la toți cei care cunosc sau nu cunosc îndeajuns taina Ta, taina cuvântului Tău peste pământ lucrând de mai bine de șaiszeci și cinci de ani venită cu Tine pe pământ, și iată ce le spun:

O, feriți-vă, și sfânt să vă fie acest cuvânt, feriți-vă să iscodiți sau să vorbiți de rău sau să clevetiți asupra venirii Domnului Iisus Hristos cuvânt peste pământ acum, și asupra poporului la care El poposește cu lucrarea Sa cea de azi, căci toți cei care s-au încercat prin vreme în această sabie cu două capete a slavei cuvântului Său ca să-l iscodească sau ca să-l defaime sau ca să nu-l creadă, toți au rămas fără putere, toți au suferit și suferă pentru necredința lor, pentru nestatornicia lor. O, mușcați-vă limba când vă vine să grăiți rău în dreptul acestui cuvânt! Stați deoparte dacă nu puteți să vă aplecați cu credința, dar nu ridicați mâna spre această sabie care ocrotește taina lui Dumnezeu, lucrătoare acum pentru venirea Domnului cuvânt peste pământ, pentru nașterea din nou a lumii, precum Domnul a spus că se va împlini.

Poporului cuvântului Tău, la toți cei credincioși și statornici cu Tine, le spun, Doamne, și lor: Fiilor, fiilor, nu vă hrăniți, o, nu vă hrăniți cu voi înșivă. E primejdios, e tare primejdios pentru mântuirea de veci a sufletului, și nu știți apoi dacă mai aveți vreme să vă umiliți cu inima și să vă îndreptați vederea minții.

O, numai iubirea dintre ei, numai ea poate ține până la sfârșit frații împreună, nu uitați aceasta. Cel ce nu poate sta într-o mare umilință înaintea Domnului și a fraților de obște, îl îndemn să-și privească trecutul vinovat și rușinos față de Dumnezeu, sau, din contra, dacă

este așa de sfânt cum se vrea și se arată, unul ca acela să-și închipuie cât de păcătos ar fi putut fi și ar fi putut muri așa, dacă n-ar fi murit Dumnezeu pentru păcatul său ca să-l micșoreze, ca să-l șteargă cu chinul Lui de pe crucea cea grea, și pe care cu greu a ridicat-o ca s-o ducă și ca să Se așeze apoi pe ea bătut în cuie, osândit Dumnezeu la moarte pe cruce, iar rușinea aceasta sau jalea te vor ajuta să scapi de trufia cea oarbă de tot, și de întunericul cel de la ea, și te vei vedea cine ai fost, sau cine puteai să fii, și ce preț s-a dat pentru tine ca să nu pieri păcătos.

Fiilor care sunteți mai slabi cu iubirea și cu statura cea întru Hristos, o, schimbați-vă purtarea într-o sfială sfântă față de toți, și de la care vă va veni un simțământ puternic de iubire pentru duhul frăției sfinte și al bucuriei care vă unește întru unul pe toți, și apoi o pace sfântă va veni, și apoi o bucurie nouă, mângâietoare, o credință tare, lucrată de o nădejde mângâioasă, și vă veți umple de putere, de sănătate, căci toate aceste simțăminte se numesc sănătate și vindecare de omul cel vechi, fiilor, și înnoire a minții, a doririlor sfinte, frumusețe cerească în inimă nouă, duh mult, și trup puțin, cuprins de duhul cel mult, și așa se poate trece din trup în duh, și duhul este fericirea cea necunoscută de cei trupești și prea trupești, iar fericirea aceasta îl face pe om să-și lumineze trecutul vieții ca să-și vadă greșelile din care a ieșit ca să plutească deasupra trupului și să vindece vina trecutului, căci cel ce-și privește păcatele se schimbă prin toate încheieturile, iar printr-o rușine sfântă se umple de bucuria umilinței asupra sa însuși, căci trupul nu folosește la nimic bun, ci Duhul, fiilor, El dă viață și bucurie de viață.

Feriți-vă de nemulțumire, fiilor, căci unul ca acela este iubitor de sine și este trufaș și caută preț pentru el și caută de la om, nu de la cer. Este o povestioară frumoasă despre cei cinci prieteni care trăiau în fericire, chiar dacă erau diferiți după trup, și se adunaseră ei să stea toți laolaltă, și toți erau mici, cinci prieteni mici, iar cei mici stau în iubire, stau împreună din iubire, iar obștea lor era formată din doi pitici, o păsărică mică, o broscuță mică și un șoricel mic, toți într-o căsuță mică, iar cei mici stau împreună până la sfârșit, căci sunt mici. Această pildă este pentru cei ce sunt creștini, și care pot sta împreună mai mulți sau mai puțini laolaltă în pace și în iubire sfântă doar dacă sunt mici.

Cel mai sănătos om, cel mai vindecător pentru sine este cel care-și vede și-și recunoaște păcatele vieții și se umilește mult pentru ele, și este sănătos cel ce-și vede păcatele și are minte dacă face așa, dacă-și vede răul pe care-l face și ca să iasă deasupra răului, și își face bine vieții prin umilința inimii care se umilește. Aceasta vă învăț eu în ziua mea de serbare între sfinți, iar aplecarea voastră spre învățătură să n-o uitați, că dacă nu învățați nu știți să lucrați, fiilor.

O, ascultați de Domnul! El vă aduce mereu ceea ce trebuie să ascultați, și e primejdios să nu ascultați de Dumnezeu, fiilor. Eu vă rog, eu, cea care Îl rog pe Domnul mereu pentru voi ca să vă ajute să vă țineți ai Lui, pe urma Lui mereu, mereu, și așa să vă învățați mersul, mers după cuvântul Lui de peste voi, o, fiilor.

Iar Ție, Doamne, o, slavă Ție, Doamne, Ție și slavei Tale cu poporul cuvântului Tău! Glasul meu s-a făcut trâmbiță peste el în ziua mea de serbare între sfinți, și slavă numelui Tău mare de peste ei, o, Doamne, slavă cuvântului Tău de peste ei! Amin.

— O, i-ai ridicat la veghe mare, Verginica Mea. Ești glas din glasul Meu, ești duh din Duhul Meu, și așa lucrezi când grăiești peste ei. O, pace ție între sfinții Mei toți! Ești ca o comoară a lor între ei. Ai fost făgăduită să Mă porți la vremea cea de apoi, Verginica Mea. Suferința ta s-a făcut în cer tot o slavă și strălucește ea în slava lui Dumnezeu acum. O, pace ție, pace ție, trâmbița Mea!

Ia aminte, poporul Meu, o, ia aminte cu duhul! Trâmbița Mea a sunat, ia aminte!

Iar tu, cetate a cuvântului Meu, ești azi în sărbătoare și ai primit pe sfinții Mei la masă în grădina aici, și stau deasupra cetele de sfinți, iar Eu am pus masă de cuvânt pentru ei și

pentru tine și pentru poporul care se hrănește de la Dumnezeu cu zile de serbare și de cuvânt, și căruia îi spun iar și iar:

O, nu uita, poporul Meu, nu uita să faci voia Mea, și nu voia ta pe pământ, și vei fi cel ocrotit și vei fi cel slăvit de sfinții Mei, care-Mi slăvesc lucrarea Mea cu tine, stând ei la masă cu tine aici, în vremea coborârii la tine a cuvântului Meu. Amin, amin, amin.

01/14-06-2020